

Přítel Lidu

neodolatelný časopis
...Založen roku 1890 ....
a zábavná příloha

BESIDKA.

Vyehází pravidelně každý čtvrtok.

Dated at the Post Office of Wilber a
Second Class Matter.

J. A. HOSPODKÝ

.....redaktor a vydavatel.....

Předplatné na rok \$1.50.

OJ. ÁSKY

jako blahopřání, dárky, peptávky atd
čtěná boční palce a uveřejně je
poze tehdyn, zda jsou penize přizněny,
Ceny ohlášká stáří, oznamována na
pozadání. Peníze zaslány budete v
poštovních poukázkách nebo registrovaných dopisech. Za dopisy nebere
střavené a peníze odsuzují se nejsme
zadováni.

Kvitance na zasláné poukázkách se
nezasýpají.

Všechna menší oznamení, blaho-
přání, díkydání atd. musí zaplatena
být předem hned při objednání.

Adresujte: "PŘÍTEL LIDU"
Wilber, Neb.
TELEFON F 15.

Wilber, Neb., 6. března 1902.

Premie odběratelům budem po-
skytovati pouze do 16. tm.

Matka sl. Stonová myslí že
by si její dcera mohla již odpohnout. To je pravda, ale co pak
veřejnost, banditi a sultán, na
němž se žádá nyní zaplacení vý-
kopného a hrozí se posláním ně-
kolika válečných lodí na kolekci?

Náš vláda dodala Angličanům
87.102 koní k poražení Boerů.
A pak se myslí, že náš vláda Bury
podporuje. Leč Dewet nalezl v
této zvítězilé znamenitosti po-
mocníky, když se pustil za upa-
jujícími Angličany.

175 židostí bylo k vládě pod-
dáno za guvernérství v Dánské
Západní Indii, kterou byly jsme
od Dánska kupouli a to sice dří-
ve ještě, než smlouva byla sene-
tem schválena. S mitem tímto
spojeno jest \$6000 roční služby a
skvostný palác k obývání; a tu
není divu, že jest tolik obětavých
ucháčečů.

Známý zdejší osadník p. Jas.
Mitchell, pojednává v obou zdej-
ších anglických listech o plánevě a
diležitě otáze východního pra-
covního lidu, který hyne tu v
těsných bytech, dusných a vra-
žedných továrnách přeplňených
městech, kdežto by mohli státi
se farmery a domoci se blaho-
bytu pro sebe i pro rodinu. Měli
jsme o této věci ondny řeč s ně-
kolika přáteli a obchodníky v O-
maze a jeden z nich, muž v kaž-
dém ohledu praktický a krušný,
výjádřil se tom takto: "Zda
chcete dostatí z Chicaga nebo z
jiného východního města dlužku
nějakého, mimo pro poměry zá-
padu přemrštěných požadavku,
abych mít prvně zálohu na cestu, a
aby se "tam" mohl dostat, při-
čemž vás zároveň neopomene u-
jistit o svém "skvělém" postave-
ní, které vynáší mu \$20 i více
týdně, ale právě "ted" nemá,
vylad se, ale na západ by se rád
"podíval". Z toho je vidu, že
podobní lidé vlastně trou bídu,
zda při té "skvělé" mzdě nemají
ani několik dolaru na cestu. Leč
on tom raděj dává přednost před
praktickým a spořádaným živo-
tem na západě. Na východě je to
dnes velmi těžké pomoci si ku-
vlastnímu krovu, a proto se žije z
ruk do úst." — A to jest smut-
nou pravdu. Členové dobro-
činných spolků, zvláště společ-
nosti k ochraně opuštěných dětí,
stěžují, že počet opuštěných dě-
tí, hlavně v New Yorku, Bos-
tonu, Philadelphia, Chicagu atd.
v poslední době v mifte úžasné
vzrostl a chudobince i jiné pod-
obně ústavy nešťastují nijak k
pojmuti onich, většinou vlastní
vinou do nouze a býdy uvržených
neštastných. V dobách,
pokud sloužilo zdraví a sily, slo-
to vesele z ruky do ust a to, co
mělo ušetřeno být pro případ ne-
moc, nezaměstnaní, přesident
se místo výhodnější, nebo na-

staré dny, roznese a utopí se v
pejkách a láhvích a nákonec
zbude—chudobinec a dítka v
pádu předčasně umírti rodinu,
což tak často a velkých a ne-
zdravých městech se přihlází
sirotčince, nebo dobročinnost
milosrdných lidí. Zároveň stěžuje
se ve východních městech na vel-
ký počet opuštěných rodin se stra-
ny zvětlých a zlodičí otců, kte-
ří k vlně spustlým ženštínám
pouští své rodiny. Většina těchto
nešťastných dětí odskádána pak
na dobročinné ústavy, odkud pak
rozváženy jsou do všechn uhlí-
vádky k dobrodručinu, jenž se jich
ujmou. Na tento společenský
morphoukazují naši očekávové
jádrona jakož i na známý výrok
Horce Greelyho, který děl: "Go
west, young man!" A kdo tehdy
mondře vyzván toho poslechi, nikdy
toto nelituje, nebo převáž-
ná většina domohla se zde pro
tebe i své dítky skvělou budoucností.
Člověk odchovaný ve vnitř-
a hliku velkých měst, vždy je
klidnějším životu na venkově
zvyklý a — k své vlastní škodě
o výšem, těžce — vpravuje se do pa-
řadného života domácího, jenž
neuznává památky z Jižní Afriky, ja-
kož i jeho i p. Holubové pod-
vídají.

Stvanice Tillman-McLaurinská.

Ve Washingtonu odchrává se
prítomě komedie omylek a stvanic
v aktech bezpočetných, z nichž
prvním byla rvačka mezičínatá
Tillmou a McLaurinem, obou
z Jižní Cralomy. Rvačka tato
měla za následek, že dospěl
pozvání Tillmana k banketu
na počest prince Henryho pořádá-
ného. Leč to mělo za následek
probuzení jiných rozbrojů a šta-
vnic.

Tak měl jistěmu důstojníku
Jeukinsovi odevzán být v uzná-
ní zasloužil na bojiště čestný meč a
místoguvernér Tillman z Virginie,
synovec sen. Tillmana, který byl
povězen obřad tento obstarati,
vyzval prezidenta Roosevelta, aby
se vzdal své přítomnosti při tomto
obřadu, i kteří, niž měl
Jenkinsovi kord odevzdati. Když
pak o tom zvěděl Jenkins, uvedo-
mil Tillmana, že čestný kord ne-
přijme z rukou někoho jiného než
prezidenta a jelikož tomuto se
stala taková urážka, že kord onen
vzběl přijmout nedohlád.

Toto ovšem jsou události rázu
tak triviálně individualního, nad
nímž netřeba se pozastavovat, a
koleso vlády nebude tím ani na
jedný okamžik zastaveno, ač kaž-
dý, od prezidenta po obyčejného
občana, muže z nich čerpati po-
učení.

Praví se, že žádné přátelství
nemůže se rovnati poměru, jaký
panuje a má panovat mezi hosti-
telem a hostem a zda kdo koho
do svého domu pozve, tož musí pro-
něho chovati úctu a vážnost a
přeje si zase, aby se dostavil;
druhý pak přijmá toto pozvání,
aby bral účast na pohostinství
onem, projevil své uznání a vuli
oplatit stejnou měrou. A proto
pozvání nemůže být odvoláno
než z přísné, jaké onen pomér na-
výdly přetrhávají a přátelské pás-
ky lámu.

A zde se prezident Roosevelt
dopustil hrubého omylu, když po
zvání Tillmana odvolal a byl to ta-
ké ten nejmálohernejší čin, jakého
se dosud dopustil, kterýkoliv pre-
zident této republiky a lidé jeho
časopisu, jež zvykly si do výdy
nebě vychvalovat každý čin pre-
zidenta, učiní velmi kobré když o
tom ani mluvit nebudu a dozvá-
jí, že to byla malichernost práv-
takového druhu, jakou provedly
i jiné, v tom sůčasně osoby.

To, co událo se mezi Tillmanem
a McLaurinem, nemělo za-
čít vývoj, když oba zástupci lidu dalí se do
sebe jako obyčejná vráči. Leč co
s celou touto významností měla
dělat pohostinství prezidenta?
Tillman se přece něčím proti pre-
zidentovi neprofréšil a proto bylo
odvoláno pozvání pro něho hrubá
hrubá urážka, jíž se prezident dopu-
stil neměl. A právě tak neměl
se zapomenout místoguvernér
Tillman v odvolání pozvání prez-
identa k řešení a odevzán kor-

du Jenkinsovi, což nebylo nic jiného, než měsíčedlání žpatného
příkladu. Bylo by ná možné pár
lépe bývalo, když tento nepro-
zidentní akt prezidenta Roosevelt-
ova byl ostříhanec nemálo-
významný, nebo méně to důstojno intel-
gentních lidí.

A konečně Jenkins, jenž měl
odevzán měl být čestný meč—
jak ten přišel k tomu truč? On
má přes jen přijmout čestný dar
od dneška svého státu a není to
rozhodně jeho věc, když mu dar
má vlastně onen jest odevzán.

A proto jsou to odsouzení hod-
nou skupiny, jak prezident, tak mi-
stoguvernér Tillman a konečně
Jenkins a všecky osvědčili tu stejnou
bezkonstatnosti a co stejnou kategorii
pošetlen.

Doufaje, že nad blouzpným tě-
mito komediemi co nejdřív spadne
opeona a že v nich dalek pokračo-
vání nebude, tak aby si do vý-
dělku podíval ostatnímu lidu žpat-

vý.

Dr. Holub mrtev.

V těchto dnech zemřel ve Vid-
ni prohlížecem český dr.
Emil Holub po dlouhé nemoci.
My čitali zpestřivo v Tady dasich
prátele a mámo četných dopisů od
něho a jeho choti mámo od něho
různé památky z Jižní Afriky, ja-
kož i jeho i p. Holubové pod-
vídají.

Dr. Holub narodil se v Holicích v Čechách, nedaleko Prahy
v roce 1847. Studoval v Praze a vystudoval na Karlově universitě
v roce 1872 povyšen na doktora
lékařství. Jíž jako student oddával
se náručí studium archeologie a parativní anatomie.

Vystoupil ze školy, rozhodl se
nesti a sfiti civilizaci putinami
Jižní Afriky jako prohlížecem anglič-
ského dr. Livingstone. Koněčně po
dlouhém úsilí zjednal pro podnik
svého podporu v království Českém
odebral se s expedicí svou na ne-
bezpečnou put vzdáleným podne-
bím, navštívuje divoké křežíz-
nivé kmene jiho-afričské, dobyvá-
je si jich duveru a pomoc v nebez-
pečných svých podmíncích žije mezi
Kafry, Hottentoty, Bečuany, zejména
však Mašakabumy, kte-
rým kmenem i jeho král velice mu
byl přízniv.

Nashromáždil bohatou sbírku
ptačat, zvěřiny, zbraní, ručních
výrobků jednotlivých kmene, což
napiňlo několik ležérných vo-
zů, když i teži, niž měl
Jenkinsovi kord odevzdati. Když
pak o tom zvěděl Jenkins, uvedo-
mil Tillmana, že čestný kord ne-
přijme z rukou někoho jiného než
prezidenta a jelikož tomuto se
stala taková urážka, že kord onen
vzběl přijmout nedohlád.

Toto ovšem jsou události rázu
tak triviálně individualního, nad
nímž netřeba se pozastavovat, a
koleso vlády nebude tím ani na
jedný okamžik zastaveno, ač kaž-
dý, od prezidenta po obyčejného
občana, muže z nich čerpati po-
učení.

Praví se, že žádné přátelství
nemůže se rovnati poměru, jaký
panuje a má panovat mezi hosti-
telem a hostem a zda kdo koho
do svého domu pozve, tož musí pro-
něho chovati úctu a vážnost a
přeje si zase, aby se dostavil;
druhý pak přijmá toto pozvání,
aby bral účast na pohostinství
onem, projevil své uznání a vuli
oplatit stejnou měrou. A proto
pozvání nemůže být odvoláno
než z přísné, jaké onen pomér na-
výdly přetrhávají a přátelské pás-
ky lámu.

Holubova výstava a říčka jest
jednou z nejkrásnějších a nejho-
řatších na světě a nalezá se ve
Vídni. Mimo ni obdaroval dr.
Holub bohaté museum království
českého, Náprstkovu průmyslové
museum a j. v. Zvěři ptactvo,
lmyz, plazové a figury divochu-
to vše modelováno, vypíráno a
upraveno bylo mimo něj samého
na své vlastní ználosti vlastní
mámo a zdravé lhoštiny, domácí výrobky
i jiné.

To, co událo se mezi Tillmanem
a McLaurinem, nemělo za-
čít vývoj, když oba zástupci lidu dalí se do
sebe jako obyčejná vráči. Leč co
s celou touto významností měla
dělat pohostinství prezidenta?

Dr. Holub ulovil si v Africe
málo, která, ač poněkud zažo-
dána, přece na dobro nikdy jej
více v životě budoucím neopustí.
Mimo to byl jedinou dr. Holub pri-
přechodu řeky trknut volen, který
po mouše se ohnal, tak prudce do
proudu, že odhalil svého řeky a odevzán kor-

a od té doby chrlil občas krev a
sice silně. Africká nemoc skála-
tla již před sedmi lety jeho vě-
rného druhu, a průvodce, prosil-
ho svou odvahou a výtrvalostí,
János Fekete, rozený Uher a by-
valý strážník v uherském vojsku,
který v expedici Holubovou
byl po něm hlavním členem a
stal se historickou osobností.

Dr. Holub byl Čechem tím, čím
je Anglicanum Livingstone a pak
Stanley, jež v mnohých ohledech
ještě překonal.

Učený svět ztratí výměně
a těmto komediemi co nejdřív spadne
opeona a že v nich dalek pokračo-
vání nebude, tak aby si do vý-
dělku podíval ostatnímu lidu žpat-

vý.

Buduž čest jeho pamáce!

U zasedání okr. komisařů.

Wilber, February 26.
Board met pursuant to adjournment,
present Messrs Staley, Sanders and Vor-
eimannson, J. W. Sleeth clerk.

Appointments made: Chesney Taylor
oversee road dist 18, John Schoenans-
gruber 17, John T Maryska 15.
Adjourned to February 27.

L. O Westcott appointed a member of
the soldiers' relief commission for three
years from January 14, 1902.

Claims allowed:

W. S. Lowe, com insanity etc. \$ 27.00

F. W. Barton, same 15.25

J. H. Bet, mediene 11.93

Dr. J. Cerny, med att.